

פילוסופיה יהודית כהרמנויטיקה קיומית עיון מחודש בשאלת היחס בין פילוסופיה ויהדות אצל עמנואל לוינס

אלי שיינפלד

היחס בין פילוסופיה ליהדות הוא אחד הנושאים המרכזיים בהגותו של עמנואל לוינס. בהודמנויות רבות משתמש לוינס במטפורת התרגום כדי לאפיין את הפרויקט שלו: לתרגם רעיונות יהודיים שחסרים במסורת של הפילוסופיה המערבית ליוונית, דהיינו לשפת הפילוסופיה האוניברסליסטית. מאמר זה מבקש לבחון את סוגיית התרגום מחדש לאור כתבים של לוינס משנות השלושים והארבעים של המאה העשרים, שלא ראו אור עד לאחרונה, וכן של כתבים מתקופה זו שלוינס לא כלל באסופות המאמרים שפרסם בימי חייו. טקסטים אלו מתארים את חוויית הרדיפה ואת חוויית הסבל כחוויות יסוד שדרכן מתנסה היהודי באופן ייחודי בטרנסצנדנטיות, ביחס עם האלוהי. במאמר זה אני מבקש להראות כיצד חוויית הרדיפה כפי שזו באה לידי ביטוי באופן קיצוני בשנות השלושים תחת המשטר הנאצי מונחת בתשתית הפילוסופיה של לוינס. אני מבקש להצביע על ייחודיות הכתיבה של לוינס כמושרשת במתח פורה זה: חוויית הסבל היהודית, שלא ניתנת לתרגום לשפה האוניברסלית של הפילוסופיה, היא שמזינה את הפרויקט הפנומנולוגי של לוינס שהגנו פרויקט של תרגום החכמה היהודית לשפת הפילוסופיה.

ד"ר אלי שיינפלד, עמית ברקוביץ, בית הספר למשפטים, אוניברסיטת ניו יורק, כיכר וושינגטון
דרום 40, ניו יורק, ניו יורק 10012
schonfeldeli@gmail.com